

Az ítéltábla a pártfogó ügyvéd által képviselt **felperesnek** dr. Balog Zoltán pártfogó ügyvéd által képviselt **alperes** ellen **kártérítés megfizetése** iránt indított perében, a Győri Törvényszék 2012. november 26. napján kelt P.20.931/2011/24. számú ítéletével szemben, az alperes által 25. sorszám alatt benyújtott fellebbezés, valamint a felperes által Pf. 3. és Pf. 5. sorszám alatt előterjesztett csatlakozó fellebbezés folytán - tárgyaláson - meghozta a következő

í t é l e t e t :

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének megfellebbezett rendelkezését részben megváltoztatja és a felperesnek az alperes által fizetendő marasztalás összegét 6.000.000.- (hatmillió) forintra és ennek az elsőfokú ítéletben írt kamataira leszállítja.

A feljegyzett fellebbezési eljárási illetéket az állam viseli.

Megállapítja az ítéltábla, hogy a fellebbezés tekintetében 60 %-ban a felperes pernyertes, az alperes pereszes lett. A csatlakozó fellebbezés tekintetében a felperes 100 %-ban pereszes, az alperes ugyanilyen arányban pernyertes lett.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincsen helye.

I n d o k o l á s :

A Győri Törvényszék fellebbezéssel támadott ítéletében kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül kártérítés jogcímén fizessen meg a felperesnek 8 millió forintot és ezen összeg után 2009. január 7. napjától a kifizetés napjáig az adott félévre, a félévet megelőző utolsó napon érvényes jegybanki alapkamatnak megfelelő mértékű késedelmi kamatot. Ezt meghaladóan a felperes kereseti kérelmét elutasította.

Megállapította, hogy a feljegyzett 900.000.-Ft eljárási illetéket, 72.390.-Ft szakértői költséget, valamint a felperes és az alperes pártfogó ügyvédjeinek munkadíját a Magyar Állam viseli.

A határozatának indokolásában rögzítette, hogy 2009. január 7. napján az alperes súlyosan bántalmazta volt élettársát, a felperest. A többszöri késszúrás következtében a felperes a bal

mellkasfalán áthatoló, tüdőt, szívburkot, a rekeszizom beidegző idegét is érintő sérülést szenvedett. Szúrás érte a bal felkart és a combot is.

A Győr-Moson-Sopron Megyei Bíróság - a Győri Ítélőtábla Bf.97/2010/13.számú határozatával jogerőre emelkedett - B.200/2009/35. számú ítéletével az alperest életveszélyt okozó testi sértés bűntettében mondta ki bűnösnek, ezért 5 év börtönbüntetésre és 4 év közügyektől eltiltásra ítélte.

Az elsőfokú bíróság a felperes gyermekének, édesanyjának, munkáltatójának és a felperessel közvetlen kapcsolatban álló ismerőseinek tanúkénti meghallgatását és együttes igazságügyi orvos- és pszichológus szakértői vélemény beszerzését követően megállapította, hogy a felperes fizikális és pszichés egészségi állapota, életvitele a terhére elkövetett bűncselekmény következtében jelentősen megváltozott.

A felperes szűrt sérülései 28-32 %-os össz-szervezeti egészségkárosodást eredményeztek, figyelemmel a légzőszervi és a pszichés károsodására is. A rekeszizomhoz tartozó ideg sérülése miatt a bal rekeszizom mozgása renyhe, hörgi asztma és légzésfunkció csökkenés alakult ki, amely maradandó fogyatékosággként értékelhető. A rekeszizom-renyheség az élet minden területén, a sportban, a házimunkában, a munkavégzésben a fizikai terhelhetőségét csökkenti. Emiatt a felperes 2011. március hónaptól a korábbi vendéglátásban végzett munkája helyett irodai, adminisztratív munkakörben helyezkedett el.

A felperes pszichés állapotát a szorongásos készenlét, üldöztetési gondolatok, családja és önmaga túlzott féltése, alvászavar jellemzi. A felperes optimista, kiegyensúlyozott lelkiállapotát torzító önértékelési problémák és szorongásos tünetei az őt ért súlyos fizikális bántalmazással hozható okozati összefüggésbe. A felperes pszichoterápiás kezelése indokolt. A sérüléssel és a műtéti hegek esztétikai problémát okoznak. A bántalmazás következtében kialakult testi- és lelki változások a felperest a mindennapi életvitelében enyhe-közepes fokban akadályozzák.

Az elsőfokú bíróság a 15 millió forint nem vagyoni kártérítés megfizetésére irányuló kereseti kérelmet a Ptk.339. § (1) bekezdése, 340. § (1) bekezdése, 360. § (1) bekezdése, és 301. § (1) bekezdései alapján részben ítélte megalapozottnak, és a felperes egészségi állapotában, pszichés státuszában, életminőségében bekövetkezett negatív változások kompenzálására 8 millió forint nem vagyoni kárpótlás megállapítását ítélte indokoltnak.

Az alperes védekezésében előadottakra tekintettel utalt az elsőfokú bíróság arra, hogy a per elbírálása szempontjából nem bír relevanciával, hogy a felek között élettársi vagyoni közösség megszüntetése tárgyában elszámolási vita van. A felek közti párkapcsolat megszakadása, annak okai sem tekinthetők károsulti közrehatásnak.

Az alperes módosított fellebbezési kérelmében az elsőfokú ítélet megváltoztatását, az általa fizetendő nem vagyoni kártérítés összegének 3 millió forintra történő leszállítását kérte.

Arra hivatkozott, hogy a felperes élete nem nehezült el olyan mértékben, ahogy azt az elsőfokú eljárás során állította. A felperes sérülés előtti és utáni külső megjelenésében változás nem tapasztalható. Az őt ért trauma ellenére pszichiátriai-pszichológusi segítséget nem vett igénybe. Kiemelte, hogy a felperes jelenlegi vagyoni helyzete a köztük lévő élettársi kapcsolat eredményeként nagymértékben az alperesnek köszönhető. Ezért méltánytalan helyzetet eredményez számára, hogy az erős felindulásból elkövetett

cselekménye következményeként egy „kisebb lakás árának megfelelő” összeget fizessen a felperes részére.

A felperes a fellebbezés elutasítását kérte. Rámutatott, hogy az alperes fellebbezése nem felel meg a Pp.235. § (1) bekezdésében foglaltaknak, mivel egyértelmű fellebbezési kérelmet nem tartalmaz, nem jelölte meg milyen összegre kéri leszállítani a megítélt kártérítést.

A csatlakozó fellebbezésében az elsőfokú ítélet megváltoztatását és az alperes által fizetendő kártérítés összegének 15 millió forintba történő felemelését kérte az elsőfokú eljárásban előadott indokok alapján.

Kiemelte, hogy több, létfontosságú szervet érintő késszúrás érte, 2 liter vért veszített, életét a gyors orvosi beavatkozás mentette meg. Elszenvedett sérülései közül a rekeszizom-reményesség és a hörgi asztma maradandó fogyatékoságnak értékelhető. Fizikai igénybevétellel járó tevékenységet korlátozottan tud végezni, emiatt a mindennapi életvitellel együttjáró tevékenységek körében mások segítségére szorul, munkahely-változtatásra kényszerült. Az esztétikai károsodásai emberi kapcsolataiban gátlásossá teszik.

Az alperes fellebbezése részben megalapozott. A felperes csatlakozó fellebbezése nem megalapozott.

Az ítéletet a fellebbezési (csatlakozó fellebbezési) kérelem és ellenkérelem korlátai között felülvizsgálva (Pp.253.§ (3) bekezdés) az ítéletábra megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a jogvita eldöntéséhez szükséges tényeket, körülményeket, bizonyítékokat teljeskörűen feltárta, azok okszerű, a Pp.206. §-ban írtaknak megfelelő értékelésével helyes tényállást állapított meg, amelyből levont jogi következtetései részben helytállóak.

Az elsőfokú bíróság megállapította, hogy az alperes büntetőjogi normákba is ütköző, a felperes egészséghez, testi épséghez fűződő személyiségi jogait sértő, károkozó magatartásával okozati összefüggésben a felperes nem vagyoni jellegű károsodást, életminősége hátrányos megváltozását szenvedte el. Az alperes kártérítési felelőssége tehát a Ptk.339. § (1) bekezdésében és a Ptk. 84.§ (1) bekezdés e) pontjában írtak alapján megállapítható. A kártérítési felelőssége fennálltát az alperes sem vitatta.

A felek álláspontja a nem vagyoni kárpótlás összege tekintetében tért el egymástól.

A kártérítés összegszerűségének mérlegeléséhez a személyiségi jogsértés súlyának értékelése, és a felperes életminőségében bekövetkezett hátrányok mértéke nyújt támpontot. Az elsőfokú bíróság nyomatékosan vette figyelembe, hogy a bűncselekmény a felperesnek maradandó fogyatékoságot okozott. A saját sorsú megbetegedésben nem szenvedő, egészséges felperes össz-szervezeti egészségkárosodása a 28-32 % mértékű és a sérülés jellegéből fakadóan, a felperes valamennyi fizikai igénybevétellel járó tevékenységére kiterjed. Nemcsak a nehéz fizikai munkában akadályozza őt, hanem - a légzésfunkció csökkenése és a bal vállízület mozgáskorlátozottsága következtében - a nehezebb háztartási munkák elvégzésében is mások segítségére szorul. A nagyobb fizikai igénybevétellel járó sportolási, szórakozási lehetőségei is szűkültek.

Az életveszélyt okozó, brutális fizikális bántalmazás felperes személyiségére, pszichés státuszára gyakorolt - az elsőfokú bíróság által részletesen elemzett - romboló hatását fokozza az a körülmény, hogy a felperes sérüléseit egy vele bizalmi, korábban párkapcsolati viszonyban álló személytől szenvedte el. A felperes - fentiekben részletezett - súlyos testi és lelki károsodásai, az életvitelében bekövetkezett hátrányos változások jelentős, de az elsőfokú bíróság által meghatározott összegnél alacsonyabb mértékű nem vagyoni kárpótlás megállapítását indokolják.

Helytállóan hivatkozott a fellebbezésében az alperes az elsőfokú eljárásban beszerzett szakvélemény azon megállapítására, miszerint a felperes pszichés állapotában - a megfelelő és eredményes pszichoterápiás kezelés, illetve az életkörülményei kedvező változásának együttes hatására - javulás következhet be (szakvélemény 21. oldal). A pszichoterápiás kezelése indokolt (24. oldal).

A pszichiáter szakértő megállapításai alátámasztják, hogy a szakszerű pszichoterápiás kezelés a felperes trauma-feldolgozási folyamatát gyorsítaná, az általa elszenvedett pszichés sérüléseket és azoknak a felperes életminőségére gyakorolt negatív hatását csökkentené, felperest ért pszichés hátrányok egy részét - önértékelési problémák, (pár)kapcsolat-teremtő képesség, stressz-kezelés - kiküszöbölné.

A fenti körülmények együttes mérlegelésével, különös tekintettel arra, hogy a sérülés - a felperes tanulmányai eredményeként is - de életpályájában, munkakörnyezetében, egzisztenciális életminőségében negatív változást nem okozott, a pszichés -szociális hátrányok egy része pedig szakszerű segítséggel csökkenthető, az ítéletábra a bűncselekmény okozta nem vagyoni károsodás kompenzálására a Ptk.84.§ (1) bekezdés e.) pontja, a Ptk.339. § (1) bekezdése és 355. § (1)(4) bekezdései alapján 6 millió forint összegű kárpótlást ítelt szükségesnek egyben elegendőnek.

A kifejtett indokokra tekintettel az ítéletábra az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp.253.§ (2) bekezdése alapján a rendelkező részben írtak szerint megváltoztatta.

Peres felek mindegyike teljes személyes költségmentesség kedvezményében részesült, ezért a feljegyzett fellebbezési illeték a Pp. 84.§ (1) bekezdés, a 6/1986.(VI.26.) IM. rendelet 13-14.§ alapján az állam terhén marad.

Mindegyik peres fél képviselőjében pártfogó ügyvéd járt el, ezért az ítéletábra a perköltségviselés arányát a Pp.87. §-ban írtak szerint akként állapította meg, hogy a fellebbezés tekintetében a felperes 60 %-ban pernyertes, az alperes ugyanilyen arányban pervesztes, míg a csatlakozó fellebbezés tekintetében a felperes 100 %-ban pervesztes, az alperes ugyanilyen arányban pernyertes lett.

Győr, 2013. június 19. napján

Dr. Havasiné dr. Orbán Mária sk.
a tanács elnöke

Dr. Sarmon Hedvig sk.
előadó bíró

Dr. Világi Erzsébet sk.
bíró

A kiadmány hitelül:

Kiadó: